

напразили, и му нашли достойнъ противникъ Сула, който билъ отъ голѣмъ родъ, и билъ много уменъ и образованъ човѣкъ; нъ по честолюбие и лютость не билъ по-доленъ отъ простиѣ Марія. Сула се отличилъ съ побѣдити въ така наречена та *Съюзническа война*. Италиянски ти народи оште одавна не били благодарни съ название то »съюзници«, и искали граждански правдини, равни съ Римляне ти. На скоро слѣдъ навлизаше то на Кимври ти, нѣкои италиянски области се повдигнали, за да си извоюватъ тия правдини. Ако и да били тии умирени, нъ Римляне ти се принудили да изпълнятъ по-много то отъ искание то имъ. Марій велъ да завизда на успѣхи ти на Сула, и на първий сгоденъ случай излѣзълъ съ него на отворено междуособие.

Въ Мала Азия се усилило малко то до тогава Понтийско царство, на брѣгъ тъ на Черно море. Понтийскій царь Митридатъ VI, който билъ много дѣтеленъ и юнакъ, сполучилъ да присѣдини на владѣния та си малки ти околни народи на истокъ и на югъ; той знайлъ 22 нарѣчя, та можилъ съ всякиго отъ народи ти си да се разбере на езикъ тъ му. Митридатъ намислилъ да завладѣе всичка Мала Азия и да изгони Римляне ти, които владѣли тогава западни ти области на тоя полуостровъ. Той отредилъ единъ день, въ който всички ти Римляне, што се намирали на полуостровъ тъ, да се избиятъ съ жени ти имъ и съ дѣца та имъ. Римски ти намѣстници и чиновници съ данъци ти и съ притѣснения та направили да ги напразни народъ тъ, та за това жителе ти съ все сръдце изпълнили заповѣдь та на Митридата; казовать, че тогава загинали 80.000 Римлѣне (87 год. прѣди Хр.).

Сенатъ тъ отредилъ Сула за войвода въ Азия; нъ завистливий Марій неоставилъ. Марій ако и да билъ вече на 70 години човѣкъ, нъ всякой день излизалъ на Марсово поле, и се надварялъ съ момци ти въ войнишки ти